

kem in Borževskem okraji. V Bukovini je v Černoviškem okraji kakor tudi v kontumacijskem kraju Novosielica, po vsej Besarabiji (ruska pokrajina.) Na Hrvaškem in v Slavoniji, kakor tudi v vojni granici se ni nič na bolje obrnilo, marveč poroča „Zagr. gosp. list“, da se je še bolj razširila kuga v četririh okrogih zagrebške županije ter razsaja v 28 vaséh. V Dalmaciji je v Kotorskem okraji.

(Orjaška trta.) V Kaliforniji na Amerikanskem je blizo mesta sv. Barbare gotovo največa trta sveta. Vsajena bila je pred 48 leti in trsno steblo je zdaj pri tleh 4 čevlje in 4 palce po sredi široko. 8 čevljev od tleh razprostirajo se panoge, razpeljane na vse strani po brajdah, ki obsegajo blizo $1\frac{1}{2}$ orala zemlje. Edini trs daje na leto 100—120 centov grozdja, in posamezni grozdi so mnoga leta 2—6 funtov težki. Trs stoji na višini ter ni bil nikdar gnojen.

(Narodopisna znanost na prav slabih nogah.) G. Jakše, po rodu Slovenec, učitelj na dekliški šoli v Mariboru, je dne 2. okt. pri obedu v kazini vpriču ministra, deželnega predsednika in druge gospóde raznih stopenj tudi svojo napitnico napravil. „Obrnivši“ — poročamo z „Brencljnom“ — „sprednost svojega obraza proti zbranim, kar je tistemu, kateri namen ima, spustiti kakoršen koli govor iz nevidne notranjosti svojega srca s pomočjo gibajočega se urnega ali počasno tekočega jezika, toliko spodobno, kolikor za česčenja poslušalcev in navadne manire voljo tako rekoč že samo po sebi zapovedano — začne“ brcati po prejšnji šoli, češ, da „ljudstvo naše lepe avstrijske domovine poprej največih blagrov človeštva — omike in razsvitljenja — ni bilo v tej meri deležno, kakor to zahteva pristojnost take države.“ — Zdaj kaj je? Ali Jakše ne ve, da je v Avstriji več ljudstev, ali pa to ve, samo da se ni upal o ljudstvih govoriti, ker mu menda vendar vest nekoliko očita, da on s svojimi tovariši vred slovenščino v šoli zatira, žensko mladež na vse kriplje ponemčiti pomaga. Vsekako pa uarodopisna znanost pri njem jako šepa.

(Vsaka nesramnost zoper duhovski stan liberalcem všeč.) Liberalne novine in seveda tudi „Narod“ raztrobile so po svetu laž, da so preč. ljubljanski knjezoškof z vlado v pravdo zapleteni, češ, da so po svojih gojzdi na Gornjegradskem nepostavno preveč sekati pustili, in samo letos kakih 30.000 gld. za les skupili. — Oglasil se je pa škofijski oskrbnik v Gornjemgradu g. Bičman v listu „Vtld.“ in odkril hudobijo in zvičajnost teh pisnov. Grajšina ima blizo 12.000 oral gozdvov, iz katerih se mora po servitutni obveznosti vsako leto 820 sežnjev drv, in še na dva kraja stavbinega lesa dajati. Kar se še vrh tega proda in kot dohodek preč. škofu izroči, znaša na leto blizo 6000 gld., to je 50 kr. od orala. Od tega prihodka se plačuje na leto gojzdnarjem in uradnikom 3000 gld., kakor tudi davek, tako da škofu

še polovica čistega dohodka ne ostane. Kdor je s tako majhnim dohodkom zadovoljen, o tem se pač reči ne more, da nepostavno gojzde pokončava.

(Lep dar.) Ljutomerskega okr. zastopa načelnik, mnogospoštovani g. J. Kukovec, je pri-skrbel 2000 gld. pomoči onim, katerim so letos poljske miši pridelek poškodovale. Darovala je lepo pomoč graška hranilnica, katerej kakor tudi domoljubnemu gospodu načelniku gre javna zahvala.

(Iz Središča.) Konja in voziček, s kterima so pred kratkim tatovi odšli, našli so daleko na Ogerskem, v Sigetu, tudi tatova so njeli: eden bil je domačin, drugi tujec. Bila sta tovariša v „Lepiglavi“, po dosluženi kazni se več let nista videla. Pride torej tatinski tovariš iz Ogerskega v Središče svojega prijatelja obiskat in ta mu v znamenje prijateljstva krasti pomore. Zdaj sta v preiskavi, domačin v Ljutomeru, Oger pa v Ormuži, kamor je bil iz Sigeta pripeljan.

(V Slovenjgradu) bode v nedeljo 12. okt. popoldan ob štirih volilni shod v prostoru kat. pol. društva. Naš g. kandidat J. Pajk se bo osebno volilcem predstavil, torej so k temu shodu vsi prijazno povabljeni.

(Duhovsko službo nastopi) novoposvečeni č. g. Vinc. Bauman pri sv. Miklavžu pri Slovenjgradu.

(Iz Belihvod pri Šoštanji) se nam poroča: Nenavadna pobožna slovesnost se je 5. oktobra roženkraško nedeljo pri romarski cerkvi sv. Križa v Belihvodah obhajala. Blagoslovljale so se ondi postavljene sv. štenge ali stopnice. Vreme je bilo jako ugodno, — neštevilna množica romarjev (okoli 8000 ljudi) se je pobožne slovesnosti v naj lepšem redu vdeleževalo. —

(Upna [kreditna] banka v Gradci), pri kterej so ustavaški kolovodje s Kaiserfeldom vred opravični svetovalci bili, je v nedeljo 5. t. m. obnemogla in svoja plačila ustavila.

(Odlikovanje.) Nja svetost, Papež Pij IX. poslali so uredniku Dunajskega „Vtlda.“, gospodu Pufkeju, red viteštva sv. Gregorja. — Kaj porečejo k temu naši ošabueži, ki tudi ta list, ki je eden najboljših, silno sovražno napadajo in zasmejujejo?

(Iz Celjske okolice) se nam ravnokar pred sklepanjem redakcije naznanjajo tudi imena gospodov volilcev. Ti so: Lipovšek Franc, Male Anton, Svetel Jožef, Šribar Andrej, Žnidar Andrej in Žnidar Martin.

Prošnja.

Dotične č. duhovne lepo prosimo, da o imenih volilnih mož nemudoma poročajo in sicer za konjski okraj g. Vohu, za Sl. grački

g. Jazbecu, za marnberski g. Tišeru, za bi-
strički in mariborski okraj pa podpisanemu.

Dr. L. Gregorčec.

Poslano.

Iz Šmarjega.

V „Slov. Gospodarju“ dné 2. oktobra, št. 40. se bere, da je „očevidno velika pomota, *) da bi bil Šmarski dekan zavolj goljufije pri ubožni denarnici za krivega spoznan“, in se dostavlja, da se dotična razsodba dne 4. sept. t. l., št. 714. ni prav razumela. — Na to se moram še enkrat oglasiti in pokazati, kdo da je sodnijsko razsodbo prav razumel: jaz ali pa moj zoprnik? Razsodba se glasi: „A. Pozernich, c. k. okr. kancelist tukaj, se prestopka varnosti na časti s psovanjem gg. Martina Ivanca, dekana, in Al. Wostry-a, okr. zdravnika tukaj, krivega spozna in se zavolj tega na 5 gl. globe, mogoč 24 ur ječe obsodi, kar se pa obdolženja nezvestobe g. dekana pri denarjih za uboge tiče, je za nekrivega spoznan“ — kdo? Gotovo nihče drugi kot Pozernich, kajti je le on tožen bil, je v razsodbi le o njem govor, torej tudi beseda „nekriv“ le njega zadeva, ne pa dekana. Dan denes je namreč taka pravica, da, če rečeš človeku, ki je zarad zločinstva obsojen bil in kazni odsedel, v javnosti „lump“, in te on toži, boš obsojen, če ravno si resnico govoril. Tako je tudi Šmarska sodnija izrekla, da sicer Pozernich ni legal, pa je vendar obsojen, ker je mene javno žalil. G. Pozernich, tukajšnji kancelist, je mene skozi več let v krémah, kjer pa jaz nikoli nisem bil nozoč, hudo dolžil, da sem nekda ubožno blagajnico ogoljufal. — Zarad žaljene časti sem ga z najboljšo vestjo tožil; zakaj 6 gold. globe je bilo leta 1865 in ne leta 1866 (kakor on trdi) plačan in v račun pouzetih, kar duplikat dné 25. januarja 1866 očevidno dokazuje; — 3 gold. globe so pa bili leta 1866 k zbirnim denarjem prišteti, kar stari računi in dnevni ali ročni zapisnik jasno dokazuje. — V omenjeni razsodbi je bil nasprotnik zarad javnega razžaljenja moje časti obsojen, zarad tega pa, da me je „goljufa“ psoval, bil je za nedolžnega spoznan. Po tem takem bi bil jaz vendar le nekaki krivičnik. — V takem sumljivem mnenju sim bil jaz tudi v „Narodu“ in „Tedniku“ hudobno napaden. Sodnik ni mogel o meni sodbe izreči, ker nisem bil tožen. In ko bi bil tudi sodnik mislil ob enem mene „nekrivega“ spoznati, bi se morala razsodba glisati tako-le: „Kar se pa obdolženja nezvestobe g. dekana pri denarjih za uboge tiče, je dekan za nekrivega

spoznan“. Če pa beseda „dekan“ menjka, spada tu sem subjekt prvega odstavka: Pozernich. Kar pa lažnjivi napad zadeva, da se v tukajšnjem arhivu ne nahajajo zapisniki in računi o dohodkih in potroških blagajnice za uboge, protestujem proti temu; zakaj ravno v arhivu sem našel dnevni ali ročni zapisnik, v katerem so dohodki in potroški kakor tudi imena vseh ubožcev zapisana, ki so leta 1865 in 1866 milošnjo prejeli. Ovi zapisnik je v originalu pritožbi do višje ces. kralj. sodnije pridjan. V svoji opravičeni pritožbi sem s starim zapisnikom in računom na tenko dokazal, da nobene goljufije biti ne more; zatorej pričakujem, da bodem za popolno nedolžnega spoznan, oni gospod kancelist pa primoran, še kaj več storiti kakor ubogih 5 goldinarjev za večletno gadno psovanje moje osebe in časti plačati.

V Šmarjem 5. oktobra 1873.

M. Ivanc, dekan.

Listnica vredništva. Posestniku? v Lučah: Vaš dopis smo odložili, ker se niste podpisali, a brezimnih dopisov ne prijemljemo. — G. A. M. v G. pri Ipavi: Vaš dopis smo oddali slav. vredništvu „Glasa“, v katerem bo zanj pravo mesto.

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru		V Ptuj		V Celju		V Varaž- dinu	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	kr.	fl.	kr.
Pšenice vagan	7	60	6	95	7	60	7	—
Rži	5	40	5	—	4	50	5	10
Ječmena	—	—	4	50	4	—	3	40
Ovsa	2	10	2	—	2	40	1	90
Turšice (koruze) vagan	4	70	4	80	5	—	4	10
Ajde	4	20	4	—	4	40	4	—
Prosa	4	40	4	50	4	—	3	90
Krompirja	1	90	1	60	2	—	2	—
Sena cent	—	—	1	60	1	—	1	10
Slame (v šopkih)	—	—	1	50	—	80	1	40
„ za steljo	—	90	1	—	—	60	—	90
Govedine funt	—	30	—	32	—	28	—	22
Teletine	—	33	—	36	—	32	—	24
Svinjetine	—	34	—	32	—	40	—	32
Slanine	—	35	—	—	—	40	—	40

Najnovejši kurzi na Dunaju.

	fl.	kr.
Zedinjeni drž. dolg (100 gl.) 4 gl. 20 kr. %	69	75
Upne (kreditne) srečke po 100 gl. prvotne vrednosti, brez obresti, pa s 4kratnim srečkanjem	166	50
Ažijo srebra	107	25
„ zlatá	5	42

Loterijne številke:

V Gradci 4. okt. 1873: 66 87 79 30 72.

Prihodnje srečkanje: 18. oktobra.

1—1

Grozdni sladkor

in pravi vinski cvet (Alkohol) za vino delat se dobi po nizki ceni pri M. Berdajs-u v Mariboru.

*) Dopisnik je celó rekel: „laž“, kar smo mu zbrisali, ker se nam ni lepo dozdevalo, da bi priprost kancelist svojo lastno oblast na laž stavil, kakor bo spričalo to-le „poslano“.

Uredn.